

informator

PISMO OKRĘGU WROCŁAWSKIEGO ZWIĄZKU
POLSKICH ARTYSTÓW PŁASTYKÓW

/03/
2023
#55

Elżbieta Terlikowska

SPIS TREŚCI

WSTĘP	2
JATKOWISKO	4
DWAJ JEŹDźCY APOKALIPSY	8
PLENER SOKOŁOWSKO	12
STANISŁAW WIĄCEK 50 LAT TWÓRCZOŚCI	14
ELŻBIETA TERLIKOWSKA 50 LAT TWÓRCZOŚCI	16
EWA PORADOWSKA-WERSZLER 55 LAT TWÓRCZOŚCI	18
DWIE SZTUKI. MATKA I SYN	20
ANDRZEJ DUDEK-DÜRER	22
RZEŻBA A TOŻSAMOŚĆ MIEJSCA	24
PORÓWNIANIA	26
WAŁBRZYSKI ODDZIAŁ ZPAP OKRĘG WROCŁAWSKI, SPRAWOZDANIE	30
LISTA WYSTAW W NASZYCH GALERIACH	34
DYPLOMY MECENASA SZTUKI	36
INFO O SKŁADKACH	38

KOLEŻANKI I KOLEDZY

fot. Izabela Wodecki

PANTA RHEI – wszystko płynie.

Czas, który upłynął od wyboru nowego Zarządu Okręgu, pozwala mi podsumować pierwsze 180 dni naszych działań.

I tak, jak upływał czas, płynęła ostatnio woda w Kanale Odrzańska – Kielbaśnicza i niesione jej nurtem papierowe, kolorowe statki, które „przeplwać” będą symbolicznie przez strony Informatora. Kanał był „otwarty” tylko w czasie Jatkowiska i stał się główną atrakcją tego święta. Jatkowisko 2023 to jeden z projektów artystycznych, przygotowany we współpracy z Gminą Wrocław, który udało nam się zrealizować w czasie wspomnianych 180 dni. Pod koniec czerwca Zarząd przygotował kuratorską wystawę w Pałacu Hatzfeldów pt. „Dwaj jeźdźcy Apokalipsy”. Dr Andrzej Saj zaprosił nasze koleżanki i kolegów do artystycznej wypowiedzi na temat postawy artysty wobec zarazy i wojny. Wykorzystaliśmy wernisażowe spotkanie do wręczenia dwóch dyplomów Mecenasa Sztuki dla Pańców Prezesów Pawła Rojka i Rafała Holanowskiego. Udostępnione nam przez spółkę RAFIN przestrzenie Pałacu Hatzfeldów wykorzystywaliśmy już od lutego do prowadzenia kolejnej akcji artystycznej „W witrynie”. Daje ona szansę trzytygodniowych prezentacji dzieł członków Okręgu i przybliża obszar naszych artystycznych dokonań.

Nie mogliśmy uczestniczyć we wszystkich wspaniałych jubileuszach naszych członków, ale o tych wydarzeniach pamiętaliśmy i dokumentowaliśmy. Tam gdzie byliśmy, przekazywaliśmy w imieniu Zarządu listy gratulacyjne. Od kwietnia przygotowaliśmy dwa plenery artystyczne - Sokółsko 2023 i plener malarski w Lewinie Kłodzkim, który rozpocznie

się pod koniec sierpnia. To już ich druga edycja i liczymy na kontynuację tych projektów w kolejnych latach. W siedzibie Zarządu, na poddaszu, trwają przygotowania do pierwszego wernisażu w utworzonej tam „Galerii WIP”. W miesięcznych cyklach postaramy się prezentować jedno, nieupublicznione jeszcze dzieło, zaproszonego członka Okręgu.

Zarząd z uznaniem przyjmuje aktywność koleżanek i kolegów reprezentujących Oddział Wałbrzyski i ocenia wysoko wszystkie przygotowane w tym półroczu projekty.

Uważam, że mijające 180 dni możemy uznać za udany początek naszej kadencji, choć spokój zakłóca narzucony nam kosztowny remont budynku Odwachu i niestabilna sytuacja finansowa, spowodowana narastającymi długami niektórych z podnajemców. Liczymy na pomyślne rozwiązanie wszystkich problemów i dalszą, nie zmaconą żadną burzą, podróż po płynącym przez uliczkę Jatkę kanale dobrej energii.

Kazimierz Pawlak
prezes Zarządu Okręgu

Czerwcowe święto Wrocławia łączy się nierozdzielnie z przygotowywanym corocznie Jatkowiskiem. To spotkanie dolnośląskich artystów, ich przyjaciół i gości oraz sympatyków najbardziej artystycznej uliczki Wrocławia - Jatek, zarządzanej przez Okręg Wrocławski ZPAP.

Każdego roku, z finansową pomocą Gminy Wrocław, Zarząd organizuje szereg wydarzeń artystycznych, by uświetnić to święto. W tym roku Jatkowisko przebiegało pod ogólnym hasłem „SZTUKA NA SZTUKI, SZTUKA DO LUDZI, LUDZIE DO SZTUKI”

Nasi goście mogli „wypowiedzieć się” artystycznie w ekologicznym projekcie malowania jednorazowych, papierowych opakowań czy projekcie „MALARSTWO NA METRY”. W obu projektach pomocą służyli i działaniami kierowali członkowie Okręgu. Laureaci Nagrody Roku, w ramach projektu TRZY SŁUPKI, nadali nowy *image* drogowym słupkom ograniczającym parkowanie od strony ul. Kiełbaśniczej. Chcielibyśmy zamontować artystycznie opracowane słupki na stałe i mamy nadzieję, że każdego

JATKOWISKO

24 czerwca 2023

Sztuka na sztuki, sztuka do ludzi, ludzie do sztuki!

- 11.00 – 16.00: Akcja artystyczna „Sztuka na sztuki, sztuka do ludzi, ludzie do sztuki!”
- 11.00 – 18.00: Happening malarski „Malarstwo na metry”
- 11.00 – 18.00: Happening malarski „Trzy słupki”
- 12.00 – 13.00 / 14.00 – 15.00 / 17.00 – 18.00: „Stateczkiem po kanale Odrzańska – Kiełbaśnicza”
- 15.00 – 19.00: „Podejż do płota” – biesiada członków Okręgu i gości z Prezesem Kazimierzem Pawlakiem oraz Zarządem
- 16.00 – 17.00: Koncert duetu jazzowego „Acoustic Sofa”
- 11.00 – 19.00: Wystawy w Galeriach na Jatkach

Wrocław **miasto spotkań**

Wrocławskie Centrum Kultury i Sztuki im. M. Skłodowej-Curie

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
WROCŁAW

roku, trzy kolejne będą mogły zostać dodane do tegorocznych, by stworzyć specyficzną galerię sztuki na rogu Kiełbaśniczej i Malarskiej.

Ale największym tegorocznym hitem okazał się spływ statkami po Kanale Odrzańska - Kiełbaśnicza. Dla wszystkich gości uliczki było zaskoczeniem, że martwy kanał ściekowy, biegnący środkiem Jatek, został zamieniony na błękitny 35 metrowy kanał żeglowny. Spływały nim, w rytm żywej, chilloutowej muzyki, kolorowe papierowe statki puszczane przez gości bez względu na ich wiek.

Zarząd z satysfakcją obserwował realizację wszystkich projektów przygotowanych w ramach Jatkowiska. Omawiał je i komentował na bieżąco w czasie wspólnej biesiady, okraszanej smakołykami przyniesionymi przez członków, którzy przyjęli zaproszenie do wspólnego spotkania.

To była bardzo udana sobota. Liczymy na to, że przed nami są kolejne, wspólne czerwcowe święta i spotkania.

K.P

DWAJ JEŹDźCY APOKALIPSY

(SZTUKA WOBEC ZARAZY I WOJNY)

Wystawa Okręgu Wrocławskiego ZPAP
w Pałacu Hatzfeldów we Wrocławiu
01.07 – 31.08. 2023

Ostatnich kilka lat były dla nas wszystkich znamienne nagromadzeniem klęsk wręcz o „apokaliptycznym” wymiarze. To stąd odwołanie do dwóch jeźdźców z Apokalipsy wg św. Jana: zarazy i wojny. Znakomicie to ilustruje słynna grafika A. Dürera: „Czterej jeźdźcy Apokalipsy”.

Przypomnijmy, że „apokalipsa” - to po grecku „zdjęcie zasłony” - a więc wyjście z ukrycia, ujawnienie prawdy; niemniej apokalipsę zawsze rozumiano jako synonim końca, choć także początku... Żyjemy więc w czasie, w którym ugruntowują się zjawiska adekwatne do tych przeczuć; wyczerpują się tradycyjne formy doświadczanej rzeczywistości, zmienia się natura świata; pojawiają się nowe, inne byty, łączące w sobie to co stare, co jest w stanie wyczerpania, z tym ,co nowe, a co wyraża nasz świat i aktualne potrzeby naszego życia. W tej mierze wiodącą rolę, w sensie uwidocznienia czyli wizualnego zapisu i swoistej kulturowej interpretacji tych zmian, może dostarczyć sztuka, z jej wyczuleniem na to wszystko co wnosi aktualny czas. Sztuka jest bowiem szczególnie predestynowana do oddania i „przepracowania” traumy jakiej ulegamy wobec nieoczekiwanych i tragicznych dla nas wydarzeń. Spróbujemy więc przyjrzeć się twórczości (szczególnie malarskiej) reagującej na tę traumę, i jej się przeciwstawiającej, w propozycjach artystów – skupionych w lokalnym, dolnośląskim związku artystycznym.

Kurator dr Andrzej Saj

Artyści:

Błażejowski Piotr, Dudek-Dürer Andrzej, Głuszek Andrzej, Głuszek Jerzy, Jankowska-John Barbara, Jędrzejewski Michał, Kaniowski Wojciech, Korytka Stanisław, Kuczma Marian, Kutera Anna, Liszkowski Witold, Marchwicki Marek, Mikołajek Mariusz, Matoshniuk Olena, Motylski Janusz, Nitka Zdzisław, Nitka-Nikt Jolanta, Pietrek Tomasz, Pietrzak Michał, Promna-Pietrek Marlena, Pukocz Wojciech, Savchenko Vasyl, Szczepaniak Krystyna, Szpakowska-Kujawska Anna, Tomalak Stanisław, Tynna Eugenia, Wójcik Igor, Żelechower-Aleksiuona Mira.

PLENER SOKOŁOWSKO

W dniach 17 – 27 lipca 2023 r. odbył się drugi plener ZPAP Okręgu Wrocławskiego w Sokołowsku .

Dziesięciu artystów gościła *Fundacja In Situ* której przewodzą Bożena Biskupska i Zuzanna Fogtt.

W plenerze uczestniczyli: Eugeniusz Józefowski, Barbara Jankowska - John, Katarzyna Kulpa, Katarzyna Kamianowska, Małgorzata Kazimierczak, Tomasz Chołuj, Tomasz Dobiszewski, Jerzy Jakubów, Michał Pietrzak , a funkcję komisarza pełnił Aleksander Zyśko.

Zrealizowano liczne prace malarskie i rzeźbiarskie a także fotograficzne i inne o charakterze efemerycznym i land-artowym.

STANISŁAW WIĄCEK

55 LAT TWÓRCZOŚCI

Malować zaczął w klasie technikum rolniczego. Studiował w PWSSP we Wrocławiu, na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Dyplom z malarstwa u prof. Zbigniewa Karpińskiego, z ceramiki u prof. Haliny Olech obronił w 1970 r. Uprawia malarstwo, malarstwo witrażowe, ceramikę, rzeźbę ceramiczną.

Monumentalne realizacje ceramiczne w Bielsku-Białej, Drezdenku, Lubaniu, Wałbrzychu, Bolesławcu, Wrocławiu, Ustroniu i Jeleniej Górze (w zespole z bratem Czesławem). Fontanna ceramiczna w Sycowie. Płasko-rzeźba w Wapienicy (w zesp. z Jackiem Grabowskim) oraz w zamku w Oleśnicy. Udział w wystawach środowiskowych, ogólnopolskich – 12 x udział w plenerach cer. w Bolesławcu (3 x jako komisarz). Udział w międzynarodowym plenerze malarskim „Szklany Dom”. Wystawa grupy „Hurtownia Sztuki” w Ogrodzie Botanicznym. Kilkanaście wystaw indywidualnych, m.in. Debrzno, Słupsk, Bielsko-Biała, Leszno, Oława, Gdańsk, Świdnica, Lubin, Oleśnica, Opole, Wrocław 3 x Udział w plenerze „Ceramika w architekturze”. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu i Muzeum Ceramiki w Bolesławcu. 3 x ogólnopolska wystawa malarstwa „Bielska Jesień”. 3 x Biennale Ceramiki Polskiej w Wałbrzychu, Międzynarodowe Triennale Ceramiki w Sopocie, pokonkursowa wystawa mal. w warszawskiej Zachęcie. Prace w prywatnych kolekcjach w Europie i poza nią. Stała prezentacja prac w galerii autorskiej „W Stodole” (Mokry Dwór).

Tekst i formatowanie – ulotka Miejsko-Gminnego Centrum Kultury Jelcz-Laskowice

ELŻBIETA TERLIKOWSKA

50 LAT TWÓRCZOŚCI

MAESTRO TERLIKOWSKA

Twórczość Elżbiety Terlikowskiej należy do tego rodzaju, kiedy po kresce, stylu prowadzenia artystycznej narracji i charakterze dzieł identyfikujemy ją z nazwiskiem, rozpoznajemy więc, że dzieła i obiekty zostały stworzone przez konkretnego człowieka-twórcę i jeśli idziemy ścieżką, którą przed nami odślania, umiemy odgadnąć już charakterystyczne znaki i kody, których używa konsekwentnie od lat, by pokazać nam drogę do zrozumienia i interpretacji swojej sztuki. W sztukach wizualnych to prawdopodobnie najwyższy level, jaki może osiągnąć twórca. Terlikowska jest w tej opowieści dyrygentem wybitnym, to ona snuje pełną pięknych niuansów melodię. Każdy element ma tu swoje

miejsce, błyszczy się i pstrokaci, nadaje całości kunsztu, a ta spójność i konsekwencja w tworzeniu niepowtarzalnych światów powoduje, że widz tęskni za nimi, także dlatego, że artystka buduje je na fundamentach, które są naszym wspólnym ludzkim źródłem. Odkrywa te emocje i takie przestrzenie, o których mówi się tylko najbliższemu lub nikomu, robi to z lekkością, z jaką w zimny poranek dolewa się ciepłego mleka do miseczek z płatkami. Jak gdyby przy okazji, bez większego wysiłku dotyka uniwersum, determinującego ludzką naturę, snuje melodię o planetach takich jak samotność, lęk, śmierć, ból, cierpienie, które każdy z nas musi kiedyś odwiedzić w swojej ludzkiej wędrówce, a Terlikowska „umila” nam te eskapady, ubierając je w piękno formalne. Koncepcja artystyczna jest prosta, a jednocześnie naprawdę trudna do zrealizowania z formalnego punktu widzenia: te obiekty po prostu opowiadają nam trudne historie w piękny sposób. To właśnie ten dysonans poznawczy, który budzi się, gdy obcujemy z jej pracami, pozwala na dotarcie do najbardziej intymnych warstw naszego umysłu. Fantastyczne elementy przeplatają się tu z poczuciem humoru i swadą, odważnie, z pewnością siebie maestro Terlikowska prowadzi ten koncert symfoniczny, w którym nie ma miejsca na pomyłki czy przypadkowe interwały. Sztuka Terlikowskiej wymyka się ideologiom i błahym znaczeniom, nigdy też nie odpowiada na pytania, które stawia, a to dziś już rzadkość. Zostawia miejsce dla widza, mości mu przytulny kąciak, w którym może on bezpiecznie posłuchać jednego z najpiękniejszych koncertów, odwiedzić planety, dostrzec ich egzystencjalny dualizm, a w narracji o nich poczuć ich piękno i ciężar.

Iza Józwick

EWA PORADOWSKA-WERSZLER

55 LAT TWÓRCZOŚCI

Jubileusz 55- lecia twórczości Ewa Maria Poradowska - Werszler obchodziła w Kaliszu. Artystka co prawda urodziła się w Warszawie, życie zawodowe spędza we Wrocławiu, ale to Kalisz jest dla niej matczynym domem. To tutaj, od kilku pokoleń, jej rodzina wpisuje się w tkankę grodu nad Prosną. W Kaliszu kumulowane latami doświadczenia i umiejętności: artystyczne, edukacyjne, organizacyjne posłużyły jej by zbudować od podstaw Pracownię Tkaniny Artystycznej i Struktur Wizualnych na nowo utworzonym Wydziale Pedagogiczno - Artystycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Przez blisko dwie dekady była jej duchem sprawczym – kierownikiem i profesorem. Wcześniej wykładała w Akademii Sztuk Pięknych w Norymberdze i we wrocławskiej Alma Mater. Z Wrocławiem wiąże się jej najważniejsze przedsięwzięcie – konsolidujące środowisko „ludzi tkaniny” – doroczne

warsztaty twórcze WT-Kowary, przekształcone w międzynarodowy Festiwal Sztuki Włókna (w tym roku otworzy 50!). We Wrocławiu Ewa zakładała Grupę Tkactwa Artystycznego „10 x TAK” i Grupę „Wątek”. To tutaj prowadzi Galerię Tkacką „Na Jatkach” oraz Fundację na rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej.

Jubileuszowa wystawa „Miękkie medium” w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej nie ma charakteru retrospektywy. Dominują na niej prace z ostatnich dziesięciu lat oraz te, które dla artystki są szczególnie ważne. Są zatem masywne wełniane gobeliny, lekkie kompozycje z lnu, prace kolażowe, folowane, a także miniatury. Sygnalnie informują o podejmowanych zagadnieniach. Odzwierciedlają drogę, prowadzącą od pierwszych fascynacji tekstylnym medium, z jego taktownością, bogactwem gatunkowym, sferą niesionych znaczeń. Zawierają opisy tkanki miasta, w którym mieszka, odniesienia do pejzażu, drobnych wyimków z natury oraz metaforyczne transpozycje stanów emocjonalnych przełożone na język abstrakcji i realizacje o charakterze symbolicznym. Świadczą o wrażliwości artystki na otaczający świat, w warstwie materii – na urodę i immanentne właściwości tworzyw, którymi się posługuje, na ich naturalną trójwymiarowość i pierwiastek dekoracyjny. Nie brak w nich działań eksperymentatorskich, acz konsekwentnie wpisujących się w obszar tkackiego medium. Wyrażane wolumenem rzeźbiarskim, pracami strukturalnymi czy realizacjami malarskimi ilustrują biegłość ręki, sprawnie podążającej za wyobraźnią w imię harmonii, logiki i klarowności przesłania.

Małgorzata Wróblewska Markiewicz

DWIE SZTUKI. MATKA I SYN

Wystawa odbywała się w Galerii Pod Plafonem, w dniach 1-26 kwietnia 2023, pod patronatem Zarządu Okręgu Wrocławskiego Związku Polskich Artystów Plastyków. Artyści są członkami ZPAP.

Maria Groyecka-Ratajczak – 55 LAT TWÓRCZOŚCI:

Sztuka to dla mnie tajemniczy ogród, w którym mogą wyrastać przedziwne rośliny, jeśli się tylko chce. A ja chciałam. Tkaniny niekoniecznie tkane – kolaże, asamblaże – to wszystko kwiaty z mojego ogrodu, ogrodu wyobraźni. W okresie gdy projektowałam ubiory dziewiarskie dla Tricotu, znacznie powiększyła się grupa moich znajomych i przyjaciół. Był to czas zakupów spod lady, a każdy chciał mieć oryginalny strój. I miał. Córka sędziego Izydora Groyeckiego i baronowej Wandy de Summer - Brason. Urodzona w Milówce. Studia w PWSSP/ASP we Wrocławiu na Wydziale Ceramiczne Malarstwo Architektoniczne w Pracowni prof. Stanisława Pękalskiego. Dyplom z wyróżnieniem (1965). Pracowała w Teatrze Lalek Chochlik, projektując i realizując maski i scenografie do spektakli Zielonej Latarni. Uznana projektantka ubiorów dziewiarskich. Aranżerka ponad 30 ekspozycji na Międzynarodowych Targach Poznańskich, za które otrzymała około 30 medali – złote i srebrne. W dorobku artystycznym wyjątkowe wystawy indywidualne oraz udział w znakomitych wystawach zbiorowych

Maciej Ratajczak: – 25 LAT TWÓRCZOŚCI

Malarz, grafik oraz kompozytor i muzyk. Ukończył malarstwo w Pracowni prof. Stanisława Kortyki w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu (1995). Przedstawiciel nurtu art. - brut. O swoim malarstwie mówi: *Opowiadam o emocjach, czerpiąc z niewyczerpanych źródeł – muzyki, duchowości manifestującej się w artefaktach oraz symbolach sztuki prymitywnej i ludowej. Zastrzega, że nie przepada za uładzoną i wygłaskaną sztuką. Może właśnie dlatego w swoich technikach malarskich i graficznych – oprócz farb olejnych, akrylowych, używa różnych, zdawałoby się niemalarskich materiałów. W efekcie, jego prace zyskują wymiar niebanalnej przestrzenności i „dzikości”. Rzadko wystawia swoje prace szerszej publiczności, ponieważ, jak mówi, ważniejszy jest dla niego sam akt tworzenia, a nie celebrowanie tego, co już ukończone.*

kkuzborska

ANDRZEJ DUDEK-DÜRER

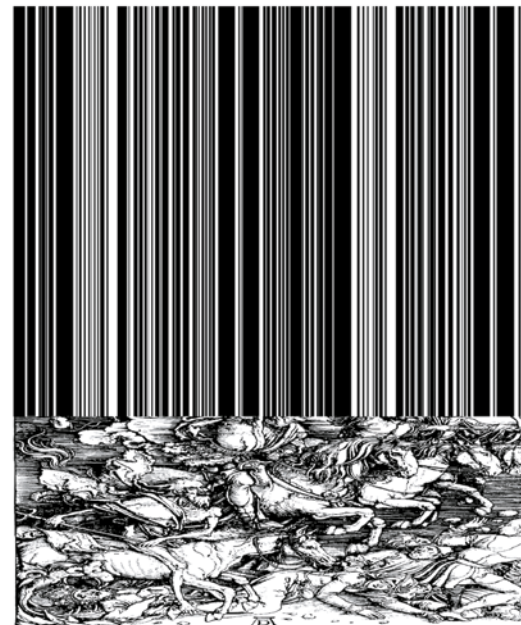
Andrzej Dudek-Dürer, *Rekonstrukcja / przeciwstawienie*, Seul, 2004

Andrzej Dudek-Dürer, *Meta... Lewitacja I ver. II Wrocław, żywa rzeźba, performance metafizyczny*, 2011

Na niekończącej się drodze...? Fotografia i grafika z lat 1969–2021, Galeria Patio 2, budynek K, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Sterlinga 26 90-212 Łódź 14.06. - 31.07.2023

Jak pisze w materiałach do wystawy jej kurator Krzysztof Jurecki, obcując z pracami artysty nasuwa się pytanie; „Czy wyzwolenie z kręgu życia i śmierci jest możliwe?” bo jego twórczość skupia się na jego własnym życiu, artystycznych przyjaźniach, podróżach rzeczywistych i mentalnych. [...] Dudek Dürer stosuje rozszerzoną koncepcję fotografii i grafiki, odwołując się do tradycji sztuki abstrakcyjnej, performance’u i konceptualizmu. Jego postawa twórcza nie ma określonych granic, rozwijając się we własnym kierunku, w którym

Andrzej Dudek-Dürer, *Cyfrowa Apokalipsa 00*, 1998, technika mieszana, inkografia

Andrzej Dudek-Dürer, *Meta fotografia... Kioto, żywa rzeźba*, 2004, fotografia, solwentografia na płótnie, 75 x 100 cm

punktem wyjścia jest medytacja i stan metafizyczny nastawiony na duchowość i doskonałenie.

Przemierzył wiele krajów, miał wystąpienia m.in. w The Art Institute w Chicago, w Academy of art Collage w San Francisco, Conservatorio Nacional de Musica w Mexico City, w University of California, Berkeley w CSW – Zamek Ujazdowski w Warszawie a także w Muzeum Sztuki i Galerii Manhattan w Łodzi. *Jego sztuka wyrosła z wrocławskiej sztuki neoawangardowej lat 70. ale zachowuje własny, skrajnie ezoteryczny charakter, manifestując siłę swej duchowej wyobraźni* – jak to ujęto w materiałach nt. wystawy.

Andrzej Dudek-Dürer, *Meta fotografia... San Francisco*

RZEŻBA A TOŻSAMOŚĆ MIEJSCA

Mirosław Struzik jest wrocławskim rzeźbiarzem specjalizującym się w sztuce dla przestrzeni publicznych. Jego prace można podziwiać w miastach na całym świecie, od Seulu, przez Dubaj, Stambuł, Niceę czy też Dallas. Znajdują się zarówno na dużych placach, jak i w parkach czy nawet podwieszane pod sufitami centrów handlowych i we wnętrzach biurów.

Ideą przewodnią, jaka stoi za licznymi projektami Struzika, jest przeniesienie form organicznych ze skali mikro do makro, co wpisuje się w nurt abstrakcji organicznej. Dzięki zastosowaniu zaawansowanego systemu oświetlenia, niektóre z jego rzeźb przechodzą też swoistą metamorfozę między dniem a nocą. Po zmierzchu ujawniają swoją drugą naturę.

Najczęściej do realizacji rzeźb używa stali kwasoodpornej, która po poddaniu odpowiedniej obróbce dobrze współgra z używanym przez niego oświetleniem. Uzyskane efekty można zobaczyć na przykładzie prac takich jak *Dandelions*, *Bubble Forest* i *Bubble Trees*.

Najnowszy projekt artysty to interaktywna rzeźba *The Roots of the World*, zrealizowana dla Muzeum Etnograficznego w Sztokholmie. Ideą przewodnią, jaka za nią stoi, jest fakt, że niemalże wszystkie kultury ludów świata łączą się ze sobą i wzajemnie na siebie oddziałują. Rzeźba ta powstała jednak przede wszystkim z myślą o dzieciach odwiedzających muzeum – mogą one bezpiecznie się na nią wspinać i uczestniczyć w audiowizualnym spektaklu, inspirowanym żywiołami natury i kulturą świata, w którym dorastają.

B. Struzik

1. *Dandelions*, 2017, wys. 7,20 m, Dubaj, ZEA
2. *Bubble Trees*, 2021, wys. 6,90 m, Neuchatel, Szwajcaria
3. *Bubble Forest*, 2019, wys. 5,70 m, Nicea, Francja
4. *The Roots of the World*, 2023, średnica 3 m, Sztokholm, Szwecja

zdjęcia: Mirosław Struzik
www.struzik-art.com

PORÓWNANIA

WSPÓLISTNIENIE W TWORZENIU...

„Odtwarzanie swojego wrażenia”, aby zacytować samego Maneta, wydaje się być koniecznością. Staje się to większą wartością, gdy konfrontuje się z podobną postawą, ale nie do końca. O tych subtelnościach dowiadujemy się po zwiedzeniu wystawy **Manet / Degas** w muzeum d'Orsay. Ta powiązana wystawa obu artystów

w ramach jednego wydarzenia pozwala stworzyć dynamiczne oddziaływanie i wzbudzić zainteresowanie publiczności. Fakt, że wszystko zbliża i różni Maneta i Degasa, podkreśla ich znaczenie na scenie artystycznej XIX wieku. Ta konfrontacja tworzy konstruktywne napięcie, które uwypukla różnice w podejściu, stylu i wizji artystycznej. Manet, ten wyjątkowy prekursor, odważnie odrzucił ograniczenia akademickich norm i pogardził modą panującą w jego epoce. Jego dzieła niezmiennie wywoływały skandale, nieustannie wstrząsając mikrokosmosem artystycznym tamtych czasów. Natomiast Degas, młody awangardysta, dołączył do szeregow tych, którzy wytyczali nowe ścieżki twórcze. Fascynuje jego wielość tematów z mistrzowską różnorodnością technik. Mimo to, jego więzi z impresjonistami i ich salonami były niezaprzeczalne.

Przyjaciele i jednocześnie rywale, obaj artyści łączyli się więzami silniejszymi od różnic. Wystawa w Musée d'Orsay rzuca światło na te więzi i rozdarcia, podkreślając zarówno wspólne elementy, jak i kontrasty. Prezentowane arcydzieła opowiadają historię tych malarzy i relacji, które ich łączyły. Zachwycamy się niezliczonymi dziełami, szkicami i listami - ponad sto z nich zapełnia przestrzeń. Obrazy są wystawione obok siebie, ukazując wspaniałe podobieństwa i różnice między tymi dwoma artystami. Ta równoległa prezentacja ich twórczych ścieżek odświeża fascynującą epopeję impresjonistów.

Współkreacja artystów ma niezwykłą moc i potencjał do wytworzenia czegoś wyjątkowego. Takim przykładem jest współpraca między

Warhol & Basquiat

Warholem a Basquiatem. Wystawa « **Basquiat x Warhol, na cztery ręce** » do 28 sierpnia 2023 w Fundacji Louis Vuitton. Ich wspólne dzieła, powstałe w latach 1984-1985, stanowią nie tylko ważny element ich indywidualnych karier, ale także świadectwo ich przyjaźni i twórczego dialogu. Artysta **Keith Haring** trafnie opisał tę współpracę jako rozmowę poprzez malarstwo, gdzie dwa umysły łączą się, tworząc trzeci, osobny i niepowtarzalny. Ponad sto wspólnie podpisanych obrazów podkreśla siłę twórczego partnerstwa. Jednocześnie, indywidualne

prace każdego z artystów tworzą pełniejszy obraz artystycznej sceny lat 80. Kiedy wspominamy o współtworzeniu nie można pominąć **Pabla Picassa**. W tym roku przypada pięćdziesiąta rocz-

Picasso

nica jego śmierci i jest to okazja do wspomnień o jego dorobku artystycznym we Francji, Hiszpanii i na arenie międzynarodowej. W związku z tym wyjątkowym jubileuszem, Muzeum Narodowe Picasso-Paris zaprosiło brytyjskiego projektanta Paula Smitha. Unikalne spojrzenie Smitha na kolekcje Muzeum Picassa zachęca publiczność do spojrzenia na nie w bardziej współczesny sposób, podkreślając ich aktualność w kontekście dzisiejszego świata. Ponadto, światy obu twórców czasami się przenikają, dzięki ich wspólnej pasji do przedmiotów, mody i elementów humorystycznych. Powstają innowacyjne i spektakularne połączenia i układy dzieł sztuki. Podczas zwiedzania wystawy można podziwiać również prace artystów współczesnych: **Guillermo Kuitca**, **Obi Okigbo**, **Mickalene Thomas** i **Chéri Samba**, każdy w swoim stylu, otwiera nowe spojrzenie na dziedzictwo twórczości Picassa, kwestionując jego wizerunek lub sięgając po niektóre z jego innowacji plastycznych.

Bellini Giovanni-przemienienie

W przeszłości to artyści tworzyli wspólnie świat sztuki. Dziś ma to o wiele większy zasięg. To instytucje wystawiennicze potrafią tworzyć nowe trendy i inspirować się nawzajem. Wystawa « **Neapol w Paryżu** » To współpraca muzeów **Capodimonte** i **Louvre**. Ten pomysł polega na tym, aby arcydzieła Neapolu spletały się z dziełami muzeum paryskiego w ambitnej prezentacji: połączenie obu kolekcji przez sześć miesięcy zapewni zwiedzającym wyjątkowy wgląd w malarstwo włoskie od XV do XVII wieku, umożliwiając jednocześnie nowe spojrzenie zarówno na kolekcję Louvre, jak i Capodimonte. Trzydzieści trzy obrazy z Capodimonte, wśród najważniejszych dzieł włoskiego malarstwa prowadzą dialog z kolekcjami Louvre lub je uzupełniają, umożliwiając prezentację szkół malarskich, które są słabo lub wcale nieobecne - zwłaszcza wyjątkowej szkoły neapolitańskiej, z artystami o dramatycznej i ekspresyjnej sile takimi jak **Jusepe de Ribera**, **Francesco Guarino**, **Mattia Preti** czy **Giovanni Bellini** do 8 stycznia 2024.

Paryż 14 lipca 2023
Ryszard Piegza

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ARTYSTYCZNEJ WAŁBRZYSKIEGO ODDZIAŁU ZPAP OKRĘG WROCŁAWSKI

I półrocze 2023r.

• 20.01.2023 r.

„Impresje Kłodzkie” wystawa zbiorowa, poplenerowa w Galerii w Bibliotece pod Atlantami w Wałbrzychu.

Wystawa jako jedna z trzech wystaw poplenerowych prezentuje twórczość artystów biorących udział w plenerze w Lewinie Kłodzkim organizowanym przez ZPAP okręg Wrocławski.

Członkowie oddziału wałbrzyskiego ZPAP biorący udział w plenerze: Janina Sakowicz, Krzysztof Jędrzejec, Jan Pałka

• 26.01.2023 r.

„Kunstkamera. Gabinet Osobliwości”, Jagoda Stączek, wystawa indywidualna w Project Roomie, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski.

Project Room to cykl organizowany przez CSW Zamek Ujazdowski, który jest szansą dla młodych artystów na zorganizowanie indywidualnej wystawy w uznanej instytucji związanej ze sztuką współczesną. W ramach tej inicjatywy do 5 marca można było tam oglądać ekspozycję „Kunstkamera. Gabinet osobliwości”, czyli prezentację prac Jagody Stączek.

Artystka tworzy kolaże, bazujące na ilustracjach ze starych ksiąg i atlasów, dodając do motywów magicznych elementy makabryczne, jak na przykład szkielety czy elementy ludzkiej anatomii. Wszystko to jest dodatkowo stylizowane na modłę minionych epok. Jak wielokrotnie deklarowała, jej drogę artystyczną ukształtowało dzieciństwo spędzone w Wałbrzychu, w domach wypełnionych poniemieckimi książkami i pamiątkami, które fascynowały, a jednocześnie budziły lęk swoją innością i nieznaną przeszłością.

Na wystawie można było zobaczyć ponad 70 prac artystki – wśród nich kolaże, rysunki, obiekty wielowymiarowe a nawet neon.

Kuratorką wystawy była Agnieszka Gołyźniak.

• 17.03.2023 r.

„SPOJRZENIA”, Małgorzata Rzempowska-Skóra, wystawa indywidualna, Galeria Brama Wrocławska w Oleśnicy.

Małgorzata Rzempowska-Skóra - urodzona w 1984 roku w Wałbrzychu, absolwentka poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych. Studia ukończone na Wydziale Edukacji Artystycznej, dyplom artystyczny uzyskany pod kierunkiem dr hab. Joanny Imielskiej, prof. nadzw. UAP. Oprócz projektów z dziedziny malarstwa i rysunku artystka od kilku lat tworzy przy pomocy aerografu. Od 5 lat przenosi również swoje rysunki na ludzi, wykonując autorskie tatuaże.

Większość prac artystki łączy przedstawienie innej, własnej wizji natury, bardziej tajemniczej, wzbogaconej o elementy surrealistyczne. Obrazy z cyklu „Spojrzenia” pokazują człowieka w różnych etapach jego życia, uchwycone chwile i emocje.

• 19.04.2023 r.

„KONTRASTY”, wystawa zbiorowa artystów wałbrzyskich w Wałbrzyskiej Galerii Sztuki BWA przy ul. Słowackiego 26 w Wałbrzychu.

Członkowie Wałbrzyskiego oddziału ZPAP biorący udział w wystawie: Marzena Prokopowicz, Małgorzata Rzempowska-Skóra, Janina Sakowicz, Paweł Jach, Krzysztof Jędrzejec, Stanisław Możdżeń, Jan Pałka, Piotr Puterko

• 21.04.2023 r.

„OBRAZY Z CYKLU PODRÓŻE”, wystawa indywidualna Marzeny Prokopowicz, Galeria Fotografii w Świdnicy.

• 03.05.2023 r.

„I Targi Sztuki”, prezentacja twórczości artystów związanych ze środowiskiem artystycznym Wałbrzycha.

Targi mają na celu przybliżenie twórczości lokalnych artystów mieszkańcom Wałbrzycha. Prezentacja sztuki poza przestrzenią galerii pozwala na stworzenie swobodnej atmosfery i zaprasza osoby niezwiązane ze sztuką do bezpośrednich rozmów z artystami.

Wydarzenie organizowane przez Wałbrzyski oddział ZPAP oraz Wałbrzyską Galerię Sztuki BWA.

Członkowie Wałbrzyskiego oddziału ZPAP biorący udział w „I Targach Sztuki”: Paulina Brzezińska, Marzena Prokopowicz, Małgorzata Rzempowska-Skóra, Ilona Sapka, Piotr Micek, Stanisław Możdżeń, Piotr Puterko

• 01.07.2023 r.

„III Międzynarodowy Przegląd Sztuki”, wystawa zbiorowa w Pałacu Struga, Struga
Członek Wałbrzyskiego oddziału ZPAP biorący udział w wystawie: Piotr Micek

Kontrasty

I Targi Sztuki

I Targi Sztuki

LISTA WYSTAW W NASZYCH GALERIACH

Galeria Tkacka Na Jatkach

02.04 – 28.05.2023, *JAKŻE PRZEDZIWNIE JEST TWOJE MILCZENIE...*, Bibrowicz Małgorzata, Bielecka Woźniczko Barbara, Boduszek Urszula, Borek Dominika, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burgielski Bartosz, Burnat Kazimierz, Chojnacka M. Teresa, Chotnicka-Świat Dagmara, Drzewiecki Mirosław ks., Dyrda-Kortyka Krystyna, Forycka-Putiatycka Anna, Godzling Agnieszka, Górniak Barnara, Hendrychowska Krystyna, Jakubów Jerzy, Jesinowicz Nguyen Anna, Kaząła Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Kułacz-Karpiński Krzysztof, Kuzio-Bilska Bożena, Lis-Lachowicz Katarzyna, Mosakowska Joanna, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz- Werszler Honorata,

Szuskiewicz-Spryszak Teresa, Ugrewicz Alicja, Walczak-Jackiewicz Ewa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Jerzy, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

20.06. – 30.06.2023, *GOBELINY SIOSTRY MAŁGORZATY*, Siostra Małgorzata Bogucka, Urszulanka Unii Rzymskiej

07.07. – 05.08.2023, *SPLITY I WIĘZI*, Agnieszka Bartak- Lisikiewicz, Dominika Borek

Galeria Tętno

20.05. – 3.06.2023, *Palce lizać*, Agnieszka Tomaszewska, Martyna Zaradkiewicz, Monika Młynarska-Pawlik, Ewa Drankowska, Irmina Helak, Karolina Krawczyk, Anita Szprych, Anna Gałuszka, Antoni Wajda, Michał Chabielski, Wiktor Pawlik

Galeria Mia

01.04 – 12.05.2023, *Noc astralna*, Łukasz Huculak,

11 – 22.05.2023, Muzeum Biegasa w Warszawie, *Własność niczyja*, Agnieszka Apoznańska

27.05 2023 *nowa art space* w Nowej Rudzie, *Pinokio*, Nikita Krzyżanowska

19.05 – 09.06.2023, *Postawy IX – Wystawa konkursowa*, Michalina Bena, Anna Czachorowska, Kinga Flaszka, Zuzanna Janosz, Karyna Kalinka, Aleksandra Kamińska, Filip Kopeć, Kuba Kosiba, Maja Kozłowska, Jakub Lenart, Karolina Matuszewska, Monika Paliga, Natalia Psiuk, Anita Sieradzka, Beata Szafronowicz, Agnieszka Wołkiewicz, Barbara Zemankiewicz, organizator: ASP Wrocław

Galeria M

20.05 – 03.06.2023, *BOOM*, Monika Rubaniuk

Galeria BB

23.03. – 07.05.2023, *Coś wisi w powietrzu*, Joanna Turkiewicz – Dąbrowska

20.05. – 09.07.2023, *Projektanci Krosna*, Anna Grabowska – Szczur, Patrik Illo, Joanna Lorens, Beata Szajna, Kuratorzy: Anita Bialic, dr Hanna Wajda Lawera, Wystawa zrealizowana w ramach projektu *Szklane Nieznane. Projektanci Krosna*, dofinansowanego ze środków MKiDN z Funduszu Promocji Kultury

12.07. – 31.08.2023, *Nosorożce na Karuzeli*, Mirosław Kociński

Galeria Kowalscy

20.05 – 27.06.2023, *PEJZAŻE OD-GŁĘBNE*, Rafał Bakalarczyk
27.06.2023 – do odwołania, *Prezentacja nowych rzeźb*, Stanisław Wysocki

DYPLOMY MECENASA SZTUKI

INFO O SKŁADKACH

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE :

Koleżanki i Koledzy,

Od 01 września 2023 r. decyzją KPO wpisowe dla nowych członków wynosi 300 zł (w podziale po 50% dla Zarządu Okręgu i ZG ZPAP.)

Przypominamy, że wysokość składek miesięcznych to: **10 zł**

Składka roczna : **120 zł**

Od czwartego kwartału 2022 roku, przekazujemy miesięcznie do Zarządu Głównego 2 zł od każdego członka.

Składki za cały rok lub pierwsze półrocze (styczeń – czerwiec) należy opłacać nie później, jak do dnia 30 stycznia każdego roku.

Składki za drugie półrocze (lipiec – grudzień) należy opłacać nie później, jak do dnia 30 lipca każdego roku.

Namawiamy do korzystania z wpłat przelewem bankowym na konto Okręgu :
PKO BP SA, na numer konta: **22 1020 5226 0000 6002 0678 2116.**

Zwolnienie z opłacania składek przysługuje każdemu członkowi który ukończył 75 rok życia, oraz istnieje możliwość uzyskania ulgi w płaceniu składek w wysokości 50%, po osiągnięciu wieku emerytalnego (60 lat dla kobiet i 65 dla mężczyzn), przyznanie ulgi następuje wyłącznie na wniosek zainteresowanego.

Uchwałą Zarządu od stycznia 2023 roku, dofinansowanie do wystaw indywidualnych, które można otrzymać co dwa lata, wzrasta do kwoty 400 zł brutto.

OD PEWNEGO CZASU, NA ŁAMACH NASZEGO *INFORMATORA*, POJAWIAJĄ SIĘ FOTOGRAFIE AUTORSKIE, GRAFIKA I FOTOGRAFA WOJTKA KOWALSKIEGO, Z KTÓRYM ZARZĄD WSPÓŁPRACUJE. Stanowią one niezależny byt. Obrazy uzupełniane przez redakcję krótkim cytatem z dobranego wiersza, skłaniają do refleksji i zadumy.

Mamy przyjemność poinformować, że prezentowana tu fotografia Wojtka, została nagrodzona i zajęła pierwsze miejsce w konkursie firmy Samsung, na zdjęcie wykonane smartfonem ich marki. Gratulujemy i liczymy na więcej.

Zdjęcia: Tomasz Dobiszewski, Barbara Jankowska-John, Marcin Łaszek, Wojciech Kowalski, Katarzyna Kulpa, K. Kuzborska, Ryszard Piegza, Paweł Pasowicz, Michał Pietrzak, Ewa Poradowska-Werszler, Mirosław Struzik, Izabela Wodecki, Aleksander Zyśko, Miejsko-Gminne Centrum Kultury Jelcz-Laskowicew

Korekta:
Adam Włodarczyk

Layout:
Piotr Olejarsz

Opracowanie graficzne i DTP:
Wojciech Kowalski

Numer zamknięto:
30.08.2023
Druk: Print Group Sp. z o.o., Szczecin

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, opracowywania i skracania dostarczonych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy. Nie odpowiadamy za treść obcych reklam i ogłoszeń.

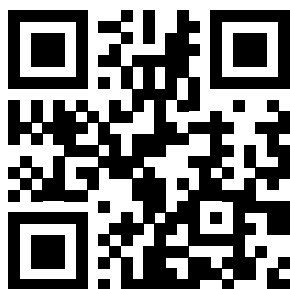
Cena ogłoszenia całostronicowego: 400 zł
Ogłoszenia dla członków i instytucji związanych z ZPAP – cena do uzgodnienia.
Informator jest bezpłatny dla członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP.

Wydawca:
Związek Polskich Artystów Plastyków
Zarząd Okręgu we Wrocławiu
ul. Jatki 1-2, tel. 71 341 72 88
sekretariat@zpap.wroclaw.pl
www.zpap.wroclaw.pl

ISSN 2544-6428

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
WROCLAW

Stanisław Wiącek, *Odlot*, 1996 r., ceramika szkliona, 1250 °C, wys. 75 cm.

Ewa Poradowska-Werszler, *Szron*, 2004 r., 180 × 150 cm.